

ли запали борина, Да не ти дойда въ темнина. Ако ми дойдешьъ, дойди лудо море! Да не ти стапта саата. Ако га стаптишъ, стапти го, Брата си имамъ терзиа, Другъ ке ми фустанъ сошие — — Ако дойдешьъ дойди ми. Ке ти состапкамъ гердано. Ако стапкашъ стапкай го лудо море! Комшия имамъ златаренъ, Та ке ми герданъ олее. В. 88.

Стъпък Стъпамъ и. д. Стъпък и. с. вступлю, ступлю, вступлю: Стъпя, като щъркелъ. З. 242. Ехъ, българинътъ знае на какво стъпя и що му е потребно! З. 361. Кехая... е длъженъ 40 дни у дома си да не стъпя, а тамъ (на пашъ) денъ нощъ да бди и да тръпере надъ това още глупаво стадо. Л. Д. 69 р. 163. Ако да стъпяше чловѣкъ на столче съ стъклени крака, па ся хване о проводника на машиниетъ, той ще ся наелектрише. ib. р. 79. И ни черепи берѣхми, На едно клонче стъпихми, В една кошничка турѣхми. Д. 71, 6—8. Уть ливаде—Конь трава да накуси—Уть планина на планина стъпнугра И човѣка услумива. D. S. 10, 20, 22, 25—26. Азъ ке клада столъ да стъпнешъ. В. 41. Иди, юди, дари дома. Та ми кладе столъ да стопна. Столо стои, той не слѣва. В. 45. Кои ке подстъпи свѣти Йованъ, Нека стапни въ силенъ оганъ. М. 30. Запали Дуна борина, Да не те влега въ темнина, Да не те стъпна на грло, Да не те строша ѣрдава—Да вѣ те стопнамъ саата. В. 278. Си прескакала плетина, Си нагазила—Петница млади пѣдари; Що му стапила на грѣда Му искаршила чапрадзи. М. 425. Кога стъпна на злата зенгія, Си префѣрли коню на рамена. М. 143. 2) вступлю, вступлю: Можъ ли азъ да са върнатъ въ Итака за да я видя стѫпила въ новы връзки, престѫпила вѣрността, която ти бѣ обѣщала на баща ми? Т. 105. о времени: Девет години Коя чекала (Станка) В десет годин стъпила (*et elle est entrée dans la dixième*). 35, 47—48.

Су въ соединениe съ илаюлами въ макед. говорахъ == съ, см. подъ съ; равнымъ образомъ сус (з) == със, напр. суземъ см. съземъ; сузборвамъ см. съсборвамъ; ср. съ (предлогъ).

Су и. вспомог. тоже что съмъ въ запад. говорахъ: Майка ми мѣ говореше: „Ей Стоане мили сънъ! Кажи сънъ што гре имашъ?“ Стоанъ ли ий говореше: „Мори майко, стара майко! Греховенъ ся како несъ“. В. 309.

Субаша Субашъ (*soubâchi s. t. Officier de police, sous-commissaire de quartier*) с. м. полицейскій. Субашче ум. Що и врева во гора зелена? Аль и паша, ель и млатъ субаша? Ель и вода, ель и млатъ войвода? М. 542. Шестъ часа разстояніе далъчъ отъ Търново є село Елена до 100 и човѣчъ кѫщи. Жители му сѫ' вси Българи, и управливътъ ся отъ вѣколко си старѣшины, свободно безъ никакво чюздо вліяніе, само ѹто имѣтъ единого Турчина за знакъ отъ странж.